

HOOFDSTUK 1

Kamperen in mijn eentje, hoe heb ik het ooit kunnen verzinnen? Het leek zo leuk, een echte uitdaging om met een klein tentje naar het Beierse woud te gaan.

Op internet vond ik een prachtige camping in Götttsdorf, vlak bij de grens met Oostenrijk.

Het was een giga eind rijden, maar met veel pauzes onderweg was het toch een aangename rit. Het laatste stuk naar de camping bestond uit haarspeldbochten maar ze waren niet zo eng als ik in Oostenrijk heb meegemaakt. Maar toen reed ik gelukkig niet zelf. Ik was met mijn vriendin en die neemt haarspeldbochten met het grootste gemak. Maar nu heeft ze een relatie en zijn de vakanties met haar voorbij. Dus besloot ik om voor het eerst in mijn eentje op vakantie te gaan. Maar nu ik zit te worstelen met haringen die ik bijna niet in de grond krijg, heb ik er bijna spijt van. Pff, wat een rotwerk. Ik ram de houten hamer bijna kapot.

Net als ik klaar ben, draait er een auto met caravan het veld op. Nederlanders, constateer ik met een blik op de kentekenplaat.

‘Hallo!’ roept de uit de auto stappende man, als hij de caravan op de juiste plek heeft gemanoeuvreerd. Gelijktijdig met hem springen er twee identieke jongens van een jaar of tien uit de auto en de moeder komt er bedaard achteraan.

‘Hallo,’ groet ik terug. ‘Hebben jullie een goede reis gehad?’

‘Ja, hoor, landgenote,’ grijnst de man. Hij steekt me zijn hand toe. ‘Ik ben Hidde de Bruin en dit hier...’ hij maakt een weids gebaar, ‘is mijn nageslacht, de tweeling Vincent en Jeroen.’

‘Christa Schepers,’ stel ik mezelf voor.

De vrouw komt naar me toe. ‘Ik ben Lieke. Ben je hier al vaker geweest?’

‘Nee, ik ben hier voor het eerst.’

‘Wij komen hier al voor de vijfde keer,’ zegt Hidde. ‘De jongens zijn helemaal weg van deze camping en wij vanzelfsprekend ook. Er worden veel activiteiten georganiseerd voor alle leeftijden en de sfeer is altijd gezellig.’

‘Wat een leuk tentje!’ roept een van de jongens voor ik kan reageren. ‘Mogen wij binnen kijken?’

Voor ik antwoord kan geven, lopen ze al richting mijn tentje.

‘Jongens!’ maant Lieke. Ze stoppen direct en als ik eraan kom, doe ik de ritssluiting open en laat de jongens naar binnen kijken.

‘Gaaf!’ roept een van hen. Hij rent direct terug naar zijn ouders en roept: ‘Mogen wij ook zo’n tentje? Veel chiller dan slapen in de voortent!’

Zijn broer komt achter hem aan en weldra zijn de jongens in een discussie gewikkeld met hun ouders.

Ik doe mijn tentje weer dicht en besluit om de camping te gaan verkennen.

Ik loop in de richting van het sanitairgebouw en daarachter loopt een omhoog slingerend paadje. Links en rechts staan vakantiehuisjes. Het ziet er sfeervol uit. Als ik bovenaan gekomen ben, ontdek ik rechts een smal bospaadje. Ik hou van geheimzinnige paadjes. Ik besluit dat ik morgen een lange wandeling ga maken, te beginnen bij dit paadje.

***

‘Goedemorgen, heb je zin in koffie?’ vraagt Lieke de volgende dag als ik nog half slaperig, gewapend met mijn toilettas en

handdoek, mijn tentje uitkom. Ik heb een gat in de dag geslapen, niet zo verwonderlijk na de lange reis van gisteren.

‘Eh... o, graag.’

‘Ik zal het dadelijk zetten. Dan is het klaar als je terug bent uit het toiletgebouw.’

‘Wat lief, dank je wel.’

Lieke gaat de caravan in en ik loop naar het sanitairgebouw. Het is een modern en schoon gebouw, dat stel ik zeer op prijs. Vorig jaar was ik met een vriendin op een camping en daar waren de toiletten zo ranzig, bah! Als ik eraan denk, begin ik weer te rillen. Maar hier is het een feest om gebruik te maken van alle moderne gemakken. In een mum van tijd ben ik klaar, ik draai mijn haar in een staart en...